Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΠΙΚΑ

Συζητώντας για το μνημόνιο, ενώ οι μαύρες τρύπες των τραπεζών επανέρχονται, παρά τον εξορκισμό

Κοιτάζοντας το δάκτυλο αντί το φεγγάρι

Σε ένα από τα έγγραφα, τα οποία δημοσιοποιεί η βρετανική κυβέρνηση κάθε χρόνο, υπήρχε και το εξής σχόλιο για τα πρωτοσέλιδα των κυπριακών εφημερίδων: «*Αυτοί οι άνθρωποι είναι εκπληκτικοί. Νομίζουν ότι όλος ο κόσμος ασχολείται μόνο με αυτούς.»* Η αναφορά είχε να κάμει με το πώς παρουσιάστηκε μια συνάντηση των ηγετών των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ, την δεκαετία του 1960. Για τις κυπριακές εφημερίδες, εννοείται, το κύριο θέμα ήταν το κυπριακό. Κάτι ανάλογο θα μπορούσε να πει κάποιος και για τον τρόπο κάλυψης των άτυπων εικονικών συμβουλίων της Ε.Ε., στην Λευκωσία το περασμένο σαββατοκύριακο. Ενώ ουσιαστικά το κεντρικό ζήτημα ήταν η προσφυγή ή όχι της Ισπανίας, με το Ραχόϊ να προσπαθεί, επίσης, να καθυστερήσει, τα κυπριακά πρωτοσέλιδα είδαν μόνο το Γιούγκερ να λέει «στην Κύπρο», να καλέσει την τρόικα να μην χάνει καιρό. Και έτσι, βέβαια, μια σειρά από άλλες «ειδήσεις» που διαψεύστηκαν, καλύφθηκαν. Υπήρχαν λ.χ. φήμες ότι το ΔΝΤ θα έκανε επίπληξη στην κυπριακή κυβέρνηση, γιατί δεν κάλεσε, ήδη, την τρόικα, γιατί δεν.. κλπ. Η κ. Λαγκάρντ, ήρθε συναντήθηκε με τον Πρόεδρο, είπε ότι κατάλαβε τις θέσεις του και δεν πραγματοποιήθηκαν οι «απειλές» και οι «επιπλήξεις». Διέρρευσαν μάλιστα και πληροφορίες ότι η θέση του ΔΝΤ δεν ταυτίζεται με την σκληρή λιτότητα – και αυτό είναι εν μέρει αλήθεια, αφού μετά και από εσωτερικές συγκριτικές έρευνες του ΔΝΤ, έχει φανεί ότι η αυστηρή λιτότητα δεν αποδίδει. Ανάλογα κινήθηκε και ο Ο. Ρεν, ο οποίος συμφώνησε στο θέμα της αλληλεγγύης και της συνοχής. Το μήνυμα για την Κύπρο, μάλλον ήταν «συνεχίστε» – σε αντίθεση με την Ισπανία που ηταν «ξεκινα»– και ήδη προς το τέλος της εβδομάδας ο κ. Νταλάρα, του Διεθνούς Χρηματοπιστωτικού Ινστιτούτου, συμβούλευσε και την Ιταλία να προσφύγει σε πρόγραμμα διάσωσης.

Το κλίμα για συζήτηση των αντιπροτάσεων

Γενικά, αφού φάνηκε ότι τα μέτρα που διέρρευσαν προκάλεσαν αντιδράσεις, και αφού ο Σιαρλή δήλωσε ότι η κυβέρνηση είχε εξασφαλίσει την ανακεφαλαιοποίηση των χρεογράφων της, τόσο η αντιπολίτευση, όσο και οι δημοσιογράφοι που κάνουν την προεκλογική μέσα από την εργασία τους, εστίασαν στο ότι «πρέπει να έρθει η τρόικα» και σε ένα δεύτερο μοτίβο άρχισε να ακούγεται και ένας τόνος προσπαθειών συναίνεσης στη διαμόρφωση αντιπροτάσεων. Σε αυτό το πλαίσιο, η μετατόπιση που παρατηρήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα συνεχίστηκε. Ο Συναγερμός αφαίρεσε τον Α. Νεοφύτου από το προσκήνιο και άφησε να διαφανεί και ένα στίγμα πρόθεσης για συναίνεση με παραπομπή στις συμφωνία του περασμένου Δεκέμβρη. Ο Μαλάς υιοθέτησε μια ρητορική ενάντια στην αυστηρή λιτότητα, όπως και ο Λιλλήκας που φάνηκε να επιλέγει την ρητορική της ΕΔΕΚ, παρά τις αντιφάσεις του Ν. Παπαδόπουλου. Δεν έχει εμφανιστεί, ακόμα, μαζικά ένα κίνημα αντι-μνημονιακό, αλλά ακούστηκαν ήδη φωνές: η εφημερίδα Γνώμη, είχε ένα σχετικό τίτλο - «παλλαϊκό μέτωπο κατά των τροικανών» - ενώ η σχετική ανακοίνωση της ΕΡΑΣ - της ριζοσπαστικής αριστεράς - δημοσιεύτηκε και στο Φιλελεύθερο, το Σάββατο. Σε αυτό το πλαίσιο, το ΔΗΚΟ προσπάθησε να το παίξει «ενιαίο μέτωπο», χωρίς διαχωρισμό σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς. Αλλά, βέβαια, αυτά θα εξαρτηθούν από τις συζητήσεις, αλλά και από το πώς θα διαμορφωθεί η συζήτηση προεκλογικά.

Και στο βάθος.. και πάλι οι ζημιές και οι τρύπες των τραπεζών

Οπότε, άρχισαν οι συζητήσεις για τα μέτρα με την κυβέρνηση μέσω Σιαρλή, να θέτει το ζήτημα του θεσμού της ΑΤΑ - με δεδομένη πια την αναδιάρθρωσή του - και του 13^{ου} μισθού ως τα σημεία εστίασης. Βέβαια, σε μια συνέντευξη του στο ΡΙΚ, ο Σιαρλή ομολόγησε πάλι το πρόβλημα – στα δημόσιο-οικονομικά είπε είμαστε κοντά με την τρόικα, το πρόβλημα είναι η εκτίμηση των ζημιών των τραπεζών. Και σε εκείνο το μέτωπο, παρά την κάποια ηρεμία, τα δεδομένα εξακολουθούν να δείχνουν ότι ο εξορκισμός - μέσα από τη λογοκρισία - δεν πρόκειται να εξαφανίσει το πρόβλημα.

Την Κυριακή είχαμε νέα στοιχεία. **Από την μια, οι Sunday Times δημοσίευσαν μια πληροφορία ότι η τελική ζημιά από τις τράπεζες μπορεί να φτάσει.. μέχρι και τα 20 δις.** Δηλαδή θα ξεπεράσει το εθνικό εισόδημα. Αν, δηλαδή, δίναμε ότι έχουμε και δεν έχουμε για ένα χρόνο, πάλι

δεν ξελασπώνουν. Οι πληροφορίες δεν είναι υπερβολικές, αν και βέβαια βασίζονται σε εκτιμήσεις, ακόμα. Αλλά με δεδομένα τα 24 δις της επέκτασης των τραπεζών στην Ελλάδα, το ζήτημα είναι πια σοβαρό. Και βέβαια αν επιβληθεί μια αυστηρή λιτότητα στην Κύπρο, απλώς θα αυξηθούν και εδώ τα επισφαλή δάνεια. Τα κυπριακά ΜΜΕ το έθαψαν – μόνο η Ει. Χαραλαμπίδου σχολίασε τις προεκτάσεις του σκανδάλου. Το οποίο βέβαια θα επανέλθει – ήδη το Δεκέμβριο θα έχουμε την πρώτη εκτίμηση των ζημιών, ενώ η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει την τρόικα για το αυτονόητο – ότι μια υπερβολική εκτίμηση των επισφαλών δανείων τώρα, θα λειτουργήσει ως αυτό-επιβεβαιωμένη προφητεία.

Ο Διοικητής της Κεντρικής, ο κ. Δημητριάδης, έκανε μια ενδιαφέρουσα παρέμβαση αυτή την εβδομάδα: αφού υποστήριξε το διαχωρισμό της στήριξης των τραπεζών από το δημόσιο - αναφέροντας, μάλιστα, πόσα τρισεκατομμύρια έχουν, ήδη, φορτωθεί οι φορολογούμενοι από την αρχή της κρίσης των τραπεζών το 2008- δήλωσε, επίσης, ότι μάλλον θα πάρει 5 χρόνια για να μπορέσει να επιστρέψει η Κύπρος στις αγορές. Με δεδομένο - όπως το κατέγραψαν και οίκοι αξιολόγησης - ότι η Κύπρος βρέθηκε εκτός αγορών το Μάιο του 2011, λόγω του φόβου για τις τράπεζες και την έκθεσή τους στα ελληνικά ομόλογα - που θα άνοιγαν, τελικά, τους ασκούς του Αιόλου για όλα τα σαθρά στο τραπεζιτικό σύστημα - η αναφορά του παραπέμπει σε ορίζοντα πενταετίας, τόσο για την αποπληρωμή του χρέους της τρόικας, όσο και της κάλυψης των προβλημάτων που θα προκύψουν από τις ανάγκες των τραπεζών. Προφανώς, η Κύπρος θα χρησιμοποιήσει πια τις νέες δυνατότητες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας – και τα διακρατικά δάνεια, αν δεν θέλει μονομερή εξάρτηση από την τρόικα.

Η συζήτηση για τις ευθύνες και οι προσπάθειες λογοκρισίας

Στο εσωτερικό είχαμε μια αποκάλυψη, ενδεχομένως, διαφοροποίησης στο εσωτερικό της ΕΔΕΚ, την Κυριακή. Όταν ο κ. Ομήρου επισκέφθηκε τον επικεφαλής της Κεντρικής, είχε δηλώσει ότι οι επιφυλάξεις του είχαν να κάμουν με το αν θα ήταν αποτελεσματική η έρευνα και για την τιμωρία των ενόχων. Σε δηλώσεις του στον Κυριακάτικο Φιλελεύθερο, ωστόσο, ο Παπαδάκης φάνηκε να ταυτίζεται με το μπλοκ των λογοκριτών των σκανδάλων των τραπεζών – αφού ονόμασε τις τράπεζες ως την «ναυαρχίδα

της κυπριακής οικονομίας» και ονομάζοντας την αποκάλυψη των σκανδάλων «παραφιλολογία», είπε ότι «δεν πρέπει να δώσουμε το τελειωτικό κτύπημα». Άμα σκεφτεί κανείς ότι δεν ξεκίνησε καν, συζήτηση για τα προνομιακά δάνεια σε στελέχη των τραπεζών, προφανώς ο κ. Παπαδάκης, θέλει πει ότι δεν πρέπει να γίνει δημόσια συζήτηση του θέματος με την ευρύτερη του έννοια. Την επομένη, υπήρξε μια έντονη απάντηση του Μ. Ολύμπιου - ενός από του ελάχιστους που προειδοποιούσαν από το 2010 - ο οποίος δεν έκανε διαχωρισμό ανάμεσα στις προσπάθειες του Παπαδάκη και την στάση του Ομήρου:

«*Η τραπεζιτική κρίση είναι αποτέλεσμα αγνοιας και ανικανότητας, όχι μόνο των τραπεζιτών και του Αθανάσιου Ορφανίδη, αλλά και πολιτικών όπως τον κ. Ομήρου που άφησαν την κατάσταση να φτάσει σε αυτό το σημείο. Όταν το Οκτώβριο του 2011, συζητείτο στη βουλή ο νόμος για κρατικοποίηση των τραπεζών, είχα εισηγηθεί στην επιτροπή οικονομικών του σώματος, να προχωρήσει με έρευνα, ώστε να διαπιστωθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες οι συστημικα σημαντικές τράπεζες οδηγήθηκαν σε αυτό το σημείο, καθώς είχε διαφανεί η ώρα, όπου ο φορολογούμενος θα έβαζε το χέρι στην τσέπη. Και όταν, πλέον, το τραπεζιτικό σκάνδαλο έλαβε τις γνωστές διαστάσεις, αρχικά με την κρατικοποίηση της Λαϊκής και αργότερα με τα αξιόγραφα, πολιτικοί και ηγετίσκοι ζητούσαν ευθύνες. Γιατί όμως οι βουλευτές δεν ανέλαβαν τις δικές τους ευθύνες…*;»

Ο παράδοξος ρόλος του κ. Φιλίππου και η ακόμα πιο «παράδοξη» μεταστροφή της «Αλήθειας»

Στα εσωτερικά των τραπεζών, είχαμε τις διαρροές για απολύσεις ή υποχρεωτικές αφυπηρετήσεις από την μια, αλλά και το διορισμό, τελικά του Κ. Παύλου ως Εκτελεστικού Αντιπροέδρου της Λαϊκής. Ο διορισμός εφημολογείτο από πριν. Ο ξαφνικός διορισμός του Α. Φιλίππου στη θέση του επικεφαλής, ιδιαίτερα σε μια περίοδο κατά την οποία υπήρχαν διαρροές και φήμες ότι η τρόικα δεν τον ήθελε, καν, στο συμβούλιο, λόγω των σχέσεων του με τις υπόγειες διαδρομές των γιουγκοσλαβικών κεφαλαίων στις αρχές της δεκαετίας του 90, ήταν παράδοξη – και φυσικά τα πειθήνια ΜΜΕ δεν τη

σχολίασαν καν. Φάνηκε σε κάποια φάση ότι ο Σιαρλή καθυστερούσε την έγκριση του διορισμού του Παύλου - ο οποίος φαίνεται να ήταν και εισήγηση του διοικητή της Κεντρικής - και υπήρξαν και κάποια παραπολιτικά σχόλια. Όταν τελικά διορίστηκε ο Παύλου, η Αλήθεια βγήκε με ένα πρωτοσέλιδο τίτλο, που έδειχνε να εκφράζει όσους δεν ήθελαν το διορισμό του - τον απέδιδε στο προεδρικό, παραπλανώντας βέβαια, αλλά αυτό δεν είναι και ιδιαίτερα παράδοξο. Το εντυπωσιακό είναι ότι η εφημερίδα, η οποία για χρόνια ασχολείτο με το θέμα των γιουγκοσλαβικών κεφαλαίων, ξαφνικά το ξέχασε – δεν έθεσε λ.χ. ανάλογα ερωτήματα για το διορισμό του κ. Φιλίππου. Και η προσπάθειά της να εμποδίσει το διορισμό του κ. Παύλου, ο οποίος ήταν και ο άλλος υποψήφιος όταν διορίστηκε ο κ. Φιλίππου, φαίνεται όντως παράδοξος. Αν υποθέσει κάποιος ότι στο όλο σκηνικό, έστω και μέσα από τις αποσπασματικές πληροφορίες, υπάρχει και μια προσπάθεια συγκάλυψης του τί έγινε τη δεκαετία του 90, η Αλήθεια μπορεί να είναι και στην αντίθετη πλευρά σήμερα.

Και συνεχίζονται οι έρευνες στα εσωτερικά των τραπεζικών χαρτοφυλακίων

Κατά τα άλλα, την Πέμπτη 20/9, δημοσιεύτηκε στη Χαραυγή ότι ξεκίνησε η διερεύνηση της διαγραφής δανείων, ανάμεσα στους οποίους είναι και ο φάκελος «πρώην ισχυρού αθλητικού παράγοντα», ο οποίος κλήθηκε να δώσει στοιχεία. Το θέμα με τους «αθλητικούς παράγοντες» είναι ένα μαζί με το ζήτημα των δανείων σε ιρανούς, τα οποία κυκλοφορούν ως διαρροές από τον Αύγουστο και προφανώς, αποτελούν μέρος της γενικότερης εικόνας της λειτουργίας των τραπεζών. Τα ποσά που αναφέρθηκαν, τουλάχιστον για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια προς ιρανούς - με τα οποία ουσιαστικά επωφελήθηκαν κατασκευαστικές εταιρείες και ο εμπλεκόμενος δικηγόρος από ότι φαίνεται - ξεπερνούν τα 100 εκατομμύρια. Θα φανεί – όπως και στο θέμα των εσωτερικών ευνοϊκών δανείων των τραπεζών.

Αγνοούμενοι, Χαμίτ Μάντρες και πώς μπορεί να φτάσει μια φούσκα στην Κολομβία – Ακόμα ένα παράδειγμα της κατασκευής ειδήσεων

«Αγαπητοί συνάδελφοι που ασχολείστε με το ζήτημα των αγνοουμένων, καλό είναι να μην ακούτε μόνο αυτά που πλασάρονται στην πιάτσα από την «γνωστή» πηγή, διότι χρόνια την ίδια εκδούλευση πουλάει για να του βγαίνουν οι μεθοδεύσεις. Θα το καταλάβατε από την πατάτα που σας «τάϊσε» ωμή την εβδομάδα που πέρασε με την «είδηση» για το μεγαλύτερο ομαδικό τάφο αγνοουμένων του 1974, που βρέθηκε στις Χαμίτ Μάντρες. Κάποιος μάλιστα, από εσάς έκανε αναφορά σε τέσσερα φορτηγά με οστά. Την Πέμπτη, τα μέλη της ΔΕΑ, Άριστος Αριστοτέλους και Γκιουλτέν Κουτσιούκ σε χωριστές δηλώσεις διέψευσαν την «είδηση» και αναφέρθηκαν σε οστά 10 αγνοουμένων. Το χειρότερο όλων, όμως, είναι το γεγονός ότι αψυχολόγητα –και φυσικά με πληροφορίες από την ίδια πηγή – προχωράτε σε εντελώς αυθαίρετα συμπεράσματα του τύπου: Οι Χαμίτ Μάντρες είναι η περιοχή που μαζί με τους άντρες του πολέμησε και χάθηκε ο ταγματάρχης Τάσος Μάρκου, τα οστά του οποίου δεν αποκλείεται να είναι ανάμεσα στα ανευρεθέντα…Σκεφτείτε ότι ο Τάσος Μάρκου έχει οικογένεια, παιδιά, εγγόνια. Λίγος σεβασμός δεν έβλαψε κανένα.»
Καθημερινή, 16/9/2012, «Ιανός»

Η κατασκευή ειδήσεων από τα ΜΜΕ, γύρω από το κυπριακό είναι, βέβαια, μια γνωστή πρακτική. Η απομυθοποίηση του θέματος των αγνοουμένων, τη δεκαετία του 90 και η παραδοχή για τουρκοκυπριακά θύματα από την ελληνοκυπριακή πλευρά τα τελευταία χρόνια, έχουν, βέβαια μειώσει, κάπως, την ένταση κατασκευής ψευδογεγονότων. Αλλά, ο πειρασμός φαίνεται να είναι μεγάλος για μερικούς. Η δήθεν ανακάλυψη μαζικού ομαδικού τάφου εκατονταδων αγνοουμένων, ξεκίνησε ως μια ατεκμηρίωτη φημη στον Αντέννα, έκανε το γύρο διαφόρων ΜΜΕ και ιστοσελίδων που πρόσθεταν καθοδόν και ένα μικρό αλατοπιπεράκι μέχρι που φτάσαμε το απόγειο του ψέματος – όταν στη διαδικασία της αντιγραφής και του φουσκώματος, προστέθηκαν και εικόνες [!]…και επειδή δεν υπήρχαν..μερικοί δανείστηκαν εικόνες από ομαδικό τάφο στην ... Κολομβία.
Είναι και αυτό μέρος της κυπριακής δημοσιογραφίας.
Η Σημερινή, η οποία προσπαθεί να δημοσιεύσει μια διάψευση ως επιβεβαίωση – με φωτο-τεκμήριο, το οποίο αναπαρήχθηκε μετά στο ίντερεντ: http://www.sigmalive.com/simerini/news/local/52394

Και η πηγή της φωτογραφίας και του ανοικτού τάφου – στην Κολομβία.
http://ciudad-futura.net/2010/08/09/colombia-democracia-con-fosas-comunes/

Ας δούμε, λοιπόν, πώς ξεκίνησε και πώς εξελίχτηκε η κατασκευή.
Στις 13 Σεπτεμβρίου, ο Αντέννα, με φανταχτερούς τίτλους άνοιξε την αυλαία της κατασκευής. Η «αποκαλυπτική είδηση» στον κόσμο του θεάματος:
«Νέος, μεγαλύτερος, ομαδικός τάφος στα κατεχόμενα»,
με «*αποκαλυπτικά στοιχεία για ομαδικές εκτελέσεις Ελληνοκυπρίων» και «στοιχεία που προκαλούν σοκ*». Ο Αντέννα επικαλέστηκε «*καλά ενημερωμένες πηγές*», «*τουρκοκυπριακές πηγές*» για το ότι υπάρχουν στο συγκεκριμένο χώρο τα λείψανα «200 με 300 ατόμων». Σύμφωνα με το δημοσιογράφο Κυριάκο Πομηλορίδη έγιναν δηλώσεις από ανθρώπους «*που γνωρίζουν πολλά, για όσους έπεσαν ή εκτελέστηκαν ομαδικά από τα τουρκικά στρατεύματα και ομάδες της ΤΜΤ*». Οι άνθρωποι που πληροφόρησαν τον Αντέννα και «*είναι σε θέση να γνωρίζουν πολλά και από πρώτο χέρι .... όπως εκτιμούν ..., δεν μιλάμε πλέον για πολεμικές επιχειρήσεις, αλλά για επιχειρήσεις μαζικής εξόντωσης», αφού «σύμφωνα με τις υπάρχουσες μαρτυρίες, .. θάφτηκαν εκεί ... δεμένοι πισθάγκωνα με σύρμα*»
Όλα τα στοιχεία ήταν από αυτές τις αόριστες πηγές – αλλά ο δημοσιογράφος πρόσθεσε, ήδη, ρεαλιστικό κέτσαπ: κάποιοι είχαν δει «χέρια δεμένα με σύρματα», ας πούμε. Κάτι, βέβαια που προϋποθέτει, όχι απλώς τις ε/κ πληροφορίες ότι έγιναν μάχες εκεί, αλλά και αυτόπτες μάρτυρες στο άνοιγμα τάφου. Πιο παλιά έλεγαν ότι οι αγνοούμενοι στην Τουρκία δραπέτευαν από φυλακές και έκαναν ωτοστόπ σε Έλληνες νταλικέρηδες.
Ο Φιλελεύθερος, ακολούθησε τη γραμμή του Αντέννα και αναπαρήγαγε τις «πληροφορίες» στις 13 Σεπτεμβρίου, όταν δημοσίευσε άρθρο με τον τίτλο «Βρέθηκε ο μεγαλύτερος ομαδικός τάφος».
http://www.philenews.com/el-gr/Eidiseis-Kypros/22/116159/vrethike-o-megalyteros-omadikos-tafos-sta-katechomena
Ο τίτλος δίνει την αίσθηση, όχι ότι υπάρχουν πληροφορίες για ενδεχομένως το μεγαλύτερο τάφο, αλλά ότι βρέθηκε ήδη. Σύμφωνα με τη διατύπωση η ΔΕΑ βρίσκεται «ενώπιον..» του μεγαλύτερου τάφου. Οι πληροφορίες λένε - όπως θα φανεί μετά - ότι βρέθηκαν μερικά οστά – και αυτό μεταμόρφωθηκε σε «είδηση-γεγονός» για το μεγαλύτερο τάφο. Στο άρθρο «επεξηγείται» ότι

πρόκειται για τάφο πεσόντων ή εκτελεσθέντων στρατιωτών που πολέμησαν στη Μια Μηλιά, στους οποίους περιλαμβάνεται και ο λοχαγός Τάσος Μάρκου. Οπότε, εδώ, προστίθεται και ένας επιπλέον συναισθηματισμός, αφού ονομάζεται και κάποιος ήρωας της ε/κ αντίστασης - και στο πραξικόπημα και την εισβολή. Το κλείσιμο του άρθρου λέει από την μια ότι ήταν γνωστό ότι υπήρχε στην περιοχή ομαδικός τάφος - χωρίς, όμως, τεκμηρίωση - και μετά, προσθέτει και μια επιφύλαξη - για τις πληροφορίες για μεταφορά αιχμαλώτων για εκτέλεση στην περιοχή - «ότι δεν έγινε γνωστό κατά πόσον οι πληροφορίες ήταν αξιόπιστες.»

Ακολούθως, το εν λόγω άρθρο έκανε το γύρο των ελληνόφωνων ΜΜΕ και σελίδων κοινωνικής δικτύωσης. Και φυσικά οι ακροδεξιοί έκαναν πόλεμο μόνοι τους ήδη: ο ιστότοπος «Στόχος» δημοσίευσε τις ίδιες πληροφορίες υπό τον τίτλο *«Θα έρθει κι η σειρά σας Μογγόλοι.... Βρέθηκε ο μεγαλύτερος ομαδικός τάφος Ελλήνων εκτελεσθέντων στα κατεχόμενα .... !!!».*
http://www.stoxos.gr/2012/09/blog-post_1481.html
Εδώ εμφανίζεται και ο τάφος από την Κολομβία ως αναπαράσταση. Και η 'πληροφορία' ότι ήδη άρχισαν να ανασύρονται τα πρώτα οστά συνδέεται με τη φωτογραφία. Η είδηση, επίσης, συνδέεται και με παλαιότερη είδηση (μερικών ημερών πιο πριν) που αφορά στην ανεύρεση του μικρότερου αγνοουμένου, του Ανδρέα Κυριάκου ενός βρέφους μερικών μηνών, που βρέθηκε στο Τραχώνι.

Η διόγκωση της φούσκας δεν έμεινε στην ακροδεξιά: η αναδημοσίευση στον ιστότοπο NewsNow, έγινε υπό τον τίτλο *«Στο φως ομαδικός τάφος-μαμούθ. Έρευνες στα Κατεχόμενα της Κύπρου φέρεται να έχουν αποκαλύψει οστά ελληνοκυπρίων στρατιωτών»*.
http://www.newsnow.gr/article/211114/sto-fos-omadikos-tafos-mamouth-erevnes-sta-katexomena-tis-kyprou-feretai-na-exoun-apokalypsei-osta-ellinokyprion-stratioton.html
Και το ρεπορτάζ, το οποίο υπογράφει ο Γιώργος Τσαλακός – ένας δημοσιογράφος με σοβαρό παρελθόν, αλλά βέβαια και με χρόνια εργασίας στον Αντέννα. Ως έμπειρος δημοσιογράφος, ωστόσο, πρόσθεσε και το «φέρεται» για να είναι καλυμμένος. Στο άρθρο γίνεται αναφορά στις

ελληνοκυπριακές πληροφορίες για τις συγκρούσεις τότε στην περιοχή, οι οποίες βέβαια δεν τεκμηριώνουν, αλλά προσθέτουν ένα κλίμα του είδους, «κάτι έγινε εκεί»: αναφέρεται ότι αρκετοί στρατιώτες «*έμειναν χωρίς καθοδήγηση και χωρίς κάλυψη*» και διευκρινίζει ότι οι Χαμίτ Μάντρες υπήρξαν το «*ορμητήριο των αρμάτων του τουρκικού στρατού και όταν ξεκίνησε η προέλασή τους ήταν αδύνατο να ανακοπούν*». Την ίδια μέρα, ο ιστότοπος «iefimerida" έγραφε για το «*Σοκ και δέος από την ανακάλυψη του μεγαλύτερου ομαδικού τάφου του Αττίλα 2*» και παρουσιαζόταν με τον ίδιο τρόπο και πληροφορίες, όπως το «Στόχο». Στην ηλεκτρονική εφημερίδα της «ελληνόφωνης διασποράς» Greek Reporter, σε άρθρο που υπογράφει η Στέλλα Τσολακίδου, όπου δημοσιεύεται ή καλύτερα αναπαράγεται η συγκεκριμένη είδηση, προστέθηκε ότι η συγκεκριμένη πληροφόρηση προήλθε από τη ΔΕΑ. Προφανώς, όμως, κανένας δεν φάνηκε να ενδιαφέρεται να ρωτήσει τη ΔΕΑ.

Τελικά, η διευκρίνηση και η διάψευση ήρθε στις 15 Σεπτεμβρίου, όταν πια η φούσκα πήρε διαστάσεις κωμικές με τη δημοσίευση της κολομβιανής φωτογραφίας από τη Σημερινή.

Ο Άστρα είχε συνέντευξη με την κα Κιουτσιούκ, τ/κ μέλος της ΔΕΑ, στις 15 Σεπτεμβρίου, με εστίαση στις φήμες που πια έλεγαν ότι τ/κ και η ΔΕΑ είχαν πληροφορίες, ότι άνοιξε ομαδικός τάφος κλπ.
http://www.astra.com.cy/index.php/el/cyprus/16991-2012-09-15-07-19-09
Στη συνέντευξη, εξηγήθηκε ότι η ΔΕΑ αποφεύγει να δίνει πληροφορίες στα ΜΜΕ λόγω της μεταβλητότητας των στοιχείων – άρα οι «πηγές» δεν προέρχονταν από τη ΔΕΑ. Διευκρινίστηκε ότι στη συγκεκριμένη περιοχή στις Χαμίτ Μάντρες, έγιναν και συνεχίζονται εσκαφές και ότι βρέθηκε «μικρός αριθμός οστών». Ταυτόχρονα, διασαφηνίστηκε ότι οι μεγαλύτεροι μαζικοί τάφοι που έχουν βρεθεί μέχρι στιγμής, αφορούν σε τουρκοκύπριους νεκρούς -ο μεγαλύτερος είναι της περιοχής Αλόα, Μαράθα, Σανταλάρη, 126 – ενώ ο μεγαλύτερος ε/κ ομαδικός τάφος βρέθηκε στην Άσσια με 90 νεκρούς. Αλλά, βέβαια οι τ/κ ομαδικοί τάφοι, δεν μπορούν να αναφερθούν εύκολα από την πλειοψηφία των ε/κ ΜΜΕ. Ανάλογη αναφορά είχε η κ. Κουτσιούκ σε συνέντευξή της, στην Κίπρις που αναφέρθηκε και στην Καθημερινή. Και

φυσικά, η Καθημερινή, στην οποία εργάζεται ο Α. Παράσχος, ο δημοσιογράφος που αποκάλυψε τα ψέματα γύρω από τους αγνοούμενος, είχε μια σαφώς πιο προσεγμένη στάση.

Όχι βέβαια και η Σημερινή, που φάνηκε να προσπαθεί να συντηρήσει το ψέμα, ακόμα και όταν αναφερόταν στη δήλωση της κ. Κουτσιούκ που έλεγε βασικά ότι το θέμα διογκώθηκε χωρίς τεκμηρίωση... Στις 15 Σεπτεμβρίου, η Σημερινή δημοσίευε τις δηλώσεις-διάψευση της κ. Κιουτσιούκ, αλλά βέβαια σε ένα πλαίσιο, όπου ξεκινά το κείμενο μιλώντας για τάφους αγνοουμένων και η είδηση-δήλωση-διάψευση της φούσκας, αναφέρεται στη ροή, κάπου στη μέση του άρθρου. Και η φωτογραφική αναπαράσταση έχει την εικόνα από την Κολομβία. Και μετά την αναφορά στη διάψευση, επανέρχεται, η είδηση του Αντέννα με υπόσχεση επιβεβαίωσης μάλιστα:
«*Όπως μετέδωσε ο Αντ1, σύμφωνα με ανθρώπους που είναι σε θέση να γνωρίζουν πολλά και από πρώτο χέρι, μετά τον εντοπισμό και αυτού του ομαδικού τάφου, κάτι που, όπως εκτιμούν, είναι θέμα ημερών, δεν θα μιλάμε πλέον για πολεμικές επιχειρήσεις, αλλά για επιχειρήσεις μαζικής εξόντωσης*».
Έχουν, βέβαια, περάσει αρκετές μέρες ήδη, βρέθηκε η φωτογραφία από την Κολομβία αλλά... Αξίζει, πάντως να αναφερθεί ότι καταγράφεται, στη Σημερινή, η σφαγή στην Αλόα, Μαράθα, Σανταλάρη, έστω και χωρίς επεξήγηση, ενώ στο τέλος καταγράφεται και η περίπτωση ενός τουρκοκυπρίου, ο οποίος εκτελέστηκε στην προσπάθειά του να σώσει ελληνοκύπριους – είναι μια πρόοδος για την εφημερίδα. Και η υπόθεση των 23 εκτελεσθέντων, ίσως να είναι και το πραγματικό θέμα της είδησης πριν γίνει φούσκα.
http://www.sigmalive.com/simerini/news/local/523940

Προεκλογικά: ο Ν. Παπαδόπουλος εμφανίζεται σαν φούσκα, αρχικές κινήσεις των υποψήφιων και τάσεις επιλεγμένων δημοσκοπήσεων

Στα προεκλογικά, είχαμε μικρά βήματα, τα οποία δείχνουν το τοπίο μπροστά. Αρχικά ο Ν. Παπαδόπουλος επέστρεψε μετά τη σιωπή αρκετών εβδομάδων με συνεντεύξεις στις κυριακάτικες εφημερίδες. Ως αρχική κίνηση ήταν καλή για

τον ίδιο και το εν δυνάμει προφίλ του – είχε δημιουργηθεί μια προσμονή και αναμενόταν ότι θα έδινε ένα στίγμα διαφοροποίησης, που θα εξηγούσε και την απουσία του από τις συναντήσεις με τον ΔΗΣΥ, αλλά και των μελλοντικών του κινήσεων. Αν ήταν φούσκα, τελικά, θα ξεφούσκωνε πιο αργά. Ο υιός Παπαδόπουλος αποδείχτηκε, σαφώς, μικρότερος της στιγμής. Μετά από τα μάλλον αναμενόμενα κλισέ - ότι ήταν συνειδητή η απουσία του - και μερικές εξόφθαλμες αντιφάσεις -η προσπάθεια για κριτική στην κυβέρνηση, γιατί «έφερε την τρόικα» ακουγόταν αστεία, όταν την άρθρωνε ο επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών που καλωσόριζε την τρόικα τον Ιούλιο και υποστήριζε ανάλογα μέτρα τα προηγούμενα δύο χρόνια- κατέληξε, την Τρίτη, να πει ότι αν το ΔΗΚΟ ενέκρινε τη συμφωνία με τον Αναστασιάδη, θα «εργαζόταν» για αυτόν. Ύστερα ζήτησε, βέβαια, διάλογο με Λιλλήκα κλπ, αλλά μπροστά σε ότι αναμένονταν, η δήλωση ερμηνεύτηκε σαν αναδίπλωση. Οπότε τα προηγούμενα φάνηκαν αστεία – ιδιαίτερα, οι προσπάθειες των δημοσιογράφων που στηρίζουν τον Λιλλήκα να τον προβάλουν. Τελικά, η Α. Παπαδοπούλου - εκτός βέβαια από το Λιλλήκα ή και άλλους εν δυνάμει μέσα ή έξω από το ΔΗΚΟ - θα μπορεί να διεκδικήσει πιο εύκολα τη μη-ψήφο των δηκοϊκών στον Αναστασιάδη. Ο Κάρογιαν, αντίθετα, κινήθηκε πιο έξυπνα – ενώ προχωρεί στις διαπραγματεύσεις με το ΔΗΣΥ, άφησε και πάλι ανοικτή την πιθανότητα για αυτόνομη κάθοδο – ρίχνοντας, προφανώς, το γάντι στον Παπαδόπουλο που αυτοεγκλωβίστηκε. Και ανοίγοντας το χώρο για συζήτηση στην Κ.Ε. του ΔΗΚΟ.

Ο Λιλλήκας κινήθηκε πιο έντονα αυτήν την εβδομάδα και προσπάθησε να διορθώσει και την γκάφα του Ν. Παπαδόπουλου, ο οποίος από κεκτημένη ταχύτητα έμεινε στο κλισέ της κριτικής της κυβέρνησης. Αφού υιοθέτησε την κλισέ κριτική, προχώρησε και σε κριτική του Αναστασιάδη για νεοφιλελευθερισμό, λέγοντας λίγο πολύ ότι θα υπογράψει ότι του πουν οι ξένοι - τρόικα ή μη - προσπαθώντας να οικοδομήσει την εικόνα ενός διαφοροποιημένου πόλου. Ο Αναστασιάδης φάνηκε να προσπαθεί να κρατήσει χαμηλό προφίλ ο ίδιος, αν και υπήρξε και μια κόντρα του επιτελείου του με τον Λιλλήκα για τον βιβλίο του τελευταίου – και την έννοια της χαλαρής ομοσπονδίας.

Στο χώρο των ΜΜΕ υπάρχουν, επίσης, μικρές, αλλά, ίσως, όχι ασήμαντες διαφοροποιήσεις. Η Σημερινή που εθεωρείτο δεδομένη για τον Λιλλήκα, είχε και πρωτοσέλιδο ότι ο αρχιεπίσκοπος ευλογεί τη συμφωνία ΔΗΚΟ-ΔΗΣΥ. Βέβαια, οι επιλογές του αρχιεπισκόπου είναι και οικονομικές - αλλά και διεθνείς - και θα φανούν στην πορεία, παρά στα πρωτοσέλιδα. Η αρχισυνταξία του Φιλελευθέρου ξεκίνησε την κριτική στο Μαλά - με πρωτοσέλιδους φανταχτερούς τίτλους για κρίση στον τομέα της υγείας κλπ -, ενώ στις εσωτερικές σελίδες του πολιτικού μέρους φαίνεται να ανταγωνίζονται οι οπαδοί του Λιλλήκα με του οπαδούς του Αναστασιάδη. Υπάρχει μια άλφα προσπάθεια για να περιοριστεί, κάπως η πιο υστερική διάσταση που κυριαρχούσε τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια και την οποία εκφράζουν η ομάδα γύρω από τον Μιχαηλίδη. Αλλά, σαφώς, η αριστερά υποαντιπροσωπεύεται εντυπωσιακά και σε σχολιογράφους και σε συγκριτική παρουσίαση θέσεων. Ο Πολίτης, από την άλλη, έχει μετατραπεί, σε μεγάλο βαθμό, σε προεκλογική εφημερίδα του Αναστασιάδη -ο τίτλος της κυριακάτικης έκδοσης λ.χ. με το «Νίκο» που «ψάχνει 60,000 ψήφους» πρόδιδε σαφώς μια υπερβολική ταύτιση- όπως και η Αλήθεια. Η Χαραυγή στηρίζει, φυσικά, το Μαλά – ο οποίος ξεκίνησε μια διαδικασία συγκεντρώσεων και φαίνεται να υπάρχει ένα είδος κινητοποίησης της βάσης της αριστεράς τον Σεπτέμβριο.

Τάσεις από μια δημοσκόπηση

Ο Φιλελεύθερος δημοσίευσε, την Κυριακή 16/9, μια δημοσκόπηση, η οποία μέσα στα πλαίσια των στόχων της εφημερίδας, έδειχνε κάπως, τις διαφαινόμενες τάσεις στην αρχή της προεκλογικής περιόδου. Ως τάσεις, λοιπόν, υπήρχαν τρία δεδομένα: ο Αναστασιάδης ανέβηκε με την σχεδόν ολοκλήρωση της συμφωνίας με τον Κάρογιαν, αλλά φάνηκε ότι η άνοδος δεν ήταν η αναμενόμενη – αυξήθηκε η συσπείρωση του ΔΗΣΥ, πήρε και ένα ποσοστό από το ΔΗΚΟ, αλλά έμεινε κάτω από 40% (37%) στον πρώτο γύρο και στο δεύτερο δεν φτάνει το 50% (43 με 46%). Εξ' ου και το συμπέρασμα ήταν: «εκλογές δυο γύρων». Ο Μαλάς φάνηκε να σταθεροποιείται ως υποψήφιος της αριστεράς-κεντροαριστεράς: αν και δεν συμπεριλαμβανόταν στην δημοσκόπηση του Φιλελευθέρου τον Ιούνιο, το 22% που του δίνει αυτή η δημοσκόπηση είναι πιο ψηλό από ότι του έδιναν άλλες - όχι του Φιλελευθέρου

- δημοσκοπήσεις και είναι πιο ψηλό από όσο έπιαναν τόσο ο Α. Κυπριανού, όσο και Ν. Κατσουρίδης (17% και 19% στην ανάλογη δημοσκόπηση του Ιουνίου). Δεν φτάνει ακόμα τα ποσοστά του Καζαμία τότε (25%), αλλά το δεύτερο γύρο φτάνει το 27%. Και μάλλον υπάρχει τάση, όταν παραδέχεται και ο σχολιογράφος του Φιλελευθέρου ότι φαίνεται να έχει προσβάσεις στον ενδιάμεσο χώρο. Ο Λιλλήκας, αντίθετα, φάνηκε να χάνει κάπως δυναμική - από τον Ιούνιο όταν, όπως έγραφε ο Φιλελεύθερος, δεν τον υποστήριζε κανένα κόμμα – τότε στις διάφορες επιλογές κυμαινόταν ανάμεσα σε 13-15% και τώρα έμεινε στο 14%. Με δεδομένες τις προτιμήσεις των συντακτών της εφημερίδας, η τάση φαίνεται να είναι στατική για την ώρα. Ο Φιλελεύθερος δεν το σχολίασε, βέβαια. Γενικά, φαίνεται να υπάρχει μια δεξαμενή κεντρώων, αλλά και κεντροαριστερών ψηφοφόρων που δεν φαίνεται να θέλει να ψηφίσει Αναστασιάδη (ή και δεξιά γενικότερα), αλλά δεν κατέληξε, επίσης, ακόμα ανάμεσα στους άλλους δύο υποψήφιους.

Για την εφημερίδα την ίδια (και κατά συνέπεια το πλαίσιο της δημοσκόπησης) αξίζει να αναφερθούν δύο ενδιαφέροντα στοιχεία:

1. Και στον Ιούνιο και τώρα, η κυριακάτικη δημοσίευση της δημοσκόπησης συνοδεύτηκε από συνέντευξη του Ν. Παπαδόπουλου. Μπορεί να ήταν τυχαίο, μπορεί, όμως και όχι. Είναι μια σύμπτωση, η οποία φαίνεται να συμβαδίζει με φήμες - χωρίς τεκμηρίωση, όμως, μέχρι τώρα - για αγορά μετοχών της εφημερίδας από την οικογένεια Παπαδόπουλου, αλλά και τις προτιμήσεις της πλειοψηφίας της αρχισυνταξίας.
2. Στην ανάλυση των συσπειρώσεων των κομμάτων ο δημοσιογράφος που σχολίασε τα στοιχεία, ο κ. Βενιζέλος, ήταν αποκαλυπτικός των προτιμήσεών του. Όλα τα κόμματα, πλην ΔΗΣΥ, φαίνεται να έχουν χαμηλή συσπείρωση ακόμα – αν και φαίνεται να ανεβαίνουν με εξαίρεση το ΕΥΡΩΚΟ. Η συσπείρωση του ΔΗΣΥ σε αυτά τα πλαίσια είναι ένα ζητούμενο προς ανάλυση – που, όμως, δεν είναι δύσκολο να ερμηνευθεί για ένα κόμμα που έμεινε εκτός εξουσίας για 10 χρόνια. Ο υπότιτλος, όμως, του κ. Βενιζέλου είναι «το ΑΚΕΛ πληρώνει το κόστος της εξουσίας και της διακυβέρνηση Χριστόφια». Για να ευσταθεί, όμως, αυτή η ερμηνεία θα έπρεπε λογικά να ανέβει η συσπείρωση των κομμάτων που πολέμησαν την κυβέρνηση – όμως, όλα έχουν πτώση

και το ΕΥΡΩΚΟ πλησιάζει, αν δεχτούμε την δημοσκόπηση που έγινε από φιλικά προσκείμενη πηγή στο κόμμα, τα όρια διάλυσης με 0.8%. Αν τιμωρείται κάτι, λογικά αμείβεται, επίσης, το αντίθετο του. Αυτά βέβαια πέρα από την ρητορική παρέμβαση του δημοσιογράφου.

Η πιο χαρακτηριστική επέμβαση της εφημερίδας στις ερωτήσεις [για τα ποσοστά θεωρείται λίγο πολύ δεδομένη η στάθμιση, αναλόγως, προθέσεων αυτού που πληρώνει - και του πλαισίου του τίθεται από την αρχή] είναι στις ερωτήσεις για την οικονομία. Στη δημοσκόπηση του Ιούνη υπήρχαν και ερωτήσεις που έδιναν επιλογές για το τί φταίει για τη κρίση – λ.χ. οι τράπεζες, η διεθνής κρίση; Και υπήρχαν και ερωτήσεις για τις ευθύνες του Ορφανίδη. Φυσικά, για τις ευθύνες της επιτροπής οικονομικών της βουλής - λ.χ. γιατί δεν ψήφιζε μέτρα φορολόγησης του πλούτου - δεν υπήρχε ερώτηση – ανήκει στα λογοκρινομενα. Τώρα, όμως, έφυγαν και όλες οι άλλες ερωτήσεις για ευθύνες - οι σαρωτικές απαντήσεις για τις ευθύνες του Ορφανίδη στην προηγούμενη δημοσκόπηση ήταν απαγορευτικές, προφανώς, για απόπειρες επανάληψης - και έμεινε η ερώτηση αν φταίνε οι χειρισμοί της κυβέρνησης για την κρίση. Θυμίζει τα ανέκδοτα για τις αμερικανικές δημοσκοπήσεις, πριν το πόλεμο στον Κόλπο, όπου όλες οι επιλογές οδηγούσαν ότι πρέπει να γίνει εισβολή. Και πάλιν όμως, όπως λέει και ο Μπωντριγιάρτ, η φαινομενικά απαθής μάζα διαφεύγει του καλουπιού. Έτσι, ενώ για την κρίση δεν δόθηκαν επιλογές, στο θέμα της τρόικα υπήρξε μια δραματική διαφοροποίηση. Στην ερώτηση «πώς χειρίστηκε η κυβέρνηση τα αιτήματα της τρόικας;» ξαφνικά είχαμε διαρροή προς το «δεν γνωρίζω» - από 2% πήγε στο 15% - και σε πιο μικρό βαθμό στο «πολύ σωστά» - από 8% σε 10% - και δραματική πτώση του «πολύ λανθασμένα» - από 52% σε 31%.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ- ΤΑΞΙΚΑ

Ταξικά νέα

ΠΕΟ, ΣΕΚ, ΠΟΑΣ και ΕΔΕΚ εξέφρασαν ανοιχτά την διαφωνία τους με το προσχέδιο μέτρων που ζητά η Τρόικα όπως αυτό διέρρευσε. Η ΣΕΚ και η ΕΔΕΚ εκφράζουν, επίσης, την απαράσκεια τους για το ότι δεν άρχισε ακόμα ο

κοινωνικός διάλογος μεταξύ κυβέρνησης, κομμάτων και κοινωνικών εταίρων, η ΠΕΟ αναφέρεται σε νεοφιλελεύθερη φιλοσοφία που προστατεύει τον πλούτο και φορτώνει την κρίση στον απλό λαό και η ΠΟΑΣ ζητά οι αντιδράσεις των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων να αποτελέσουν αντικείμενο ευρείας Πανσυνδικαλιστικής διάσκεψης το συντομότερο δυνατό. ΠΕΟ, ΠΟΑΣ και ΣΕΚ επισημαίνουν ότι τα μέτρα στρέφονται κατά της μισθωτής εργασίας και της καταναλωτικής δυνατότητας των νοικοκυριών, ενώ απουσιάζουν μέτρα για την ανάπτυξη και την αντιμετώπιση της ανεργίας και της συνεισφοράς του πλούτου για ενίσχυση των δημοσίων οικονομικών. Προειδοποιούν ότι αυτή η λογική της σκληρής λιτότητας θα επιτείνει την ύφεση και ότι χρειάζονται άλλες προσεγγίσεις, βασισμένες στις αξίες της αλληλεγγύης και της κοινωνικής συνοχής. Η ΕΔΕΚ αναφέρει ότι χρειαζόμαστε το δάνειο για βγούμε από την κρίση και όχι να μπούμε σε πιο βαθιά οικονομική και κοινωνική κρίση και ζητά ένα ισορροπημένο μνημόνιο.

Η κυβέρνηση έχει ετοιμάσει τις αντιπροτάσεις της στις προτάσεις της τρόικας που συνοψίζονται εδώ http://paratiritirioergasias.blogspot.com/2012/09/blog-post_4646.html

Αυτές κινούνται προς την αποδοχή μια σειρά μέτρων που προτείνει η τρόικα, όπως οι αποκοπές μισθών και η αύξηση των καταναλωτικών φόρων, αλλά και προς την απόρριψη άλλων όπως η αποκοπή του 13^{ου} μισθού, η ολική κατάργηση της ΑΤΑ και οι οριζόντιες αποκοπές μισθών και συντάξεων. Προτεραιότητα της κυβέρνησης είναι η προστασία τουλάχιστον των πολύ χαμηλών μισθών και συντάξεων. Το κείμενο θα δοθεί αυτή τη βδομάδα στα κόμματα, στα οποία θα δοθεί χρόνος επτά ημερών για να το μελετήσουν και να καταθέσουν τις δικές τους εισηγήσεις και προτάσεις.

Το ακριβές έλλειμα στα κεφάλαια των τραπεζών αναμένεται να προσδιοριστεί τον Δεκέμβριο του 2012, δήλωσε ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας Πανίκος Δημητριάδης και ζήτησε να σπάσει ο φαύλος κύκλος μεταξύ των κρατών και των τραπεζών, ώστε να μη φορτώνονται στους ώμους των φορολογουμένων τρισεκατομμύρια ευρώ. Από το ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, υπέδειξε αυτός ο φαύλος κύκλος έχει οδηγήσει στο να χρησιμοποιηθούν περισσότερα από τεσσεράμισυ

τρισεκατομμύρια ευρώ των φορολογουμένων στην Ευρώπη για να διασωθούν οι τράπεζες. Σε συνέντευξη στη γερμανική εφημερίδα Handelsblatt και ερωτηθείς για το χρονικό διάστημα που θα χρειαστεί η χώρα για να μπορέσει να αναχρηματοδοτηθεί από μόνη της, είπε ότι ένα τριετές πρόγραμμα, ίσως, δεν είναι αρκετό και δεν απέκλεισε να χρειαστούν τέσσερα ή πέντε χρόνια. Ο κύριος Δημητριάδης, εξέφρασε την ελπίδα να επιτευχτεί συμφωνία με τον μόνιμο μηχανισμό στήριξης της ευρωζώνης, τον ερχόμενο μήνα, ανοίγοντας τον δρόμο για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών της από τον Ιανουάριο του 2013.

Οι δισεκατομμυριούχοι του πλανήτη αυξάνονται μέσα στην κρίση – κατά 9,4%, στους 2.160 ανθρώπους μόνο τον τελευταίο χρόνο, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση της Wealth X. η αξία της περιουσίας τους υπολογίζεται ότι αυξήθηκε κατά 760 δισ. δολάρια στα 6,2 τρισ. δολάρια. Σε αυτή την περίοδο, ο απόλυτος αριθμός των πλουσίων, δηλαδή των ατόμων με περιουσία μεγαλύτερη των 30 εκατ. δολαρίων, αυξήθηκε μόνο κατά 0,6%. Η υφήλιος «φιλοξενεί» 187.380 πολίτες, των οποίων κατά μέσο όρο η περιουσία ξεπερνά τα 30 εκατ. δολάρια. Συνολικά, η περιουσία τους εκτιμάται ότι μειώθηκε κατά 1,8% στα 25,8 τρισ. Δολάρια. Στην Ασία, η αξία της περιουσίας των πλουσίων μειώθηκε κατά 6,8%. Στη Βόρεια Αμερική, όμως, αυξήθηκε κατά 2,8%, στα 8,88 τρισεκατομμύρια δολάρια. Ωστόσο, έως το 2020, η Ασία θα έχει περισσότερους πλούσιους από ότι οι ΗΠΑ. Ειδικά για τη Γερμανία, κυβερνητική έκθεση που δημοσίευσε η εφημερίδα «Sueddeutsche Zeitung» αναφέρει ότι το 53% των προσωπικών περιουσιακών στοιχείων στη χώρα ανήκει στο 10% των πιο πλούσιων πολιτών. Λιγότερο από 1% ανήκει στο 50% των φτωχών. Παρά την παγκόσμια ύφεση, την οποία ακολούθησε η κρίση χρέους στην Ευρώπη, ο προσωπικός πλούτος στη Γερμανία αυξήθηκε κατά 1,4 τρισεκατομμύρια ευρώ μεταξύ του 2007 και του 2012.

Σκηνικό σε επανάληψη είχαμε στις Βρυξέλλες σε σχέση με την Αριστερά και την φορολογία των κερδών των εταιρειών. Οι ευρωβουλευτές του ΑΚΕΛ Τάκης Χατζηγεωργίου και Κυριάκος Τριανταφυλλίδης, καθώς και η πολιτική ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς στην οποία ανήκουν, υπερψήφισαν την περασμένη Τρίτη διάταξη έκθεσης της Ευρωβουλής, η

οποία υποδεικνύει ότι «η Κομισιόν οφείλει να μεριμνήσει για την έγκαιρη θέσπιση ενός ελάχιστου συντελεστή φορολογίας των εταιρειών». Το θέμα γνωστοποίησε με ανακοίνωσή του ο Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΕΛΚ), ευρωβουλευτής του ΔΗΣΥ, Γιαννάκης Κασουλίδης οδηγώντας τους δυο ευρωβουλευτές του ΑΚΕΛ σε "διόρθωση ψήφου". Έτσι, ανακουφίστηκε και η εφημερίδα Φιλελεύθερος, καθώς αποφεύχθηκε και η "οικονομική καταστροφή της Κύπρου" και προστατεύτηκε και το καθεστώς της Κύπρου, ως φορολογικού παραδείσου για το διεθνές κεφάλαιο (χαμηλότερος συντελεστής φορολογίας κερδών των επιχειρήσεων (10%) σε όλη την Ε.Ε.)

Προς 600 απολύσεις κινείται η διεύθυνση της Λαϊκής Τράπεζας μέχρι το 2017, ενώ η ΕΤΥΚ με εγκύκλιο καλεί τα μέλη της να κωφεύσουν στις κινδυνολογίες και υπερβολές, εκφράζοντας την εκτίμηση ότι «η κατάσταση είναι διαχειρίσιμη και απορρίπτοντας ως «αβάσιμους, λανθασμένους, επιπόλαιους και πρόχειρους τους υπολογισμούς για τις απολύσεις».

Η ΣΕΚ ανησυχεί για την πτώση της παραγωγικότητας στην Κύπρο και επιρρίπτει ευθύνες στην κυβέρνηση και στους εργοδότες για την αδράνεια τους. Παράλληλα, αναφέρει ότι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας δεν θα επέλθει μέσα από τη συρρίκνωση των μισθών και των ωφελημάτων που απολαμβάνουν οι εργαζόμενοι, αλλά θα επέλθει μέσα από τη μείωση των επιτοκίων, μέσα από τη μείωση του κόστους της ηλεκτρικής ενέργειας, μέσα από τη χαλιναγώγηση της γραφειοκρατίας και κυρίως μέσα από την επένδυση στην έρευνα και την καινοτομία.

Ενάντια στην ιδιωτικοποίηση κερδοφόρων Ημικρατικών τάσσεται η ΠΟΑΣ. "Οι Οργανισμοί αυτοί συνεισφέρουν ετήσια στο κράτος ουκ ολίγα εκατομμύρια. Αυτοί που ζητούν την ιδιωτικοποίηση τους έχουν ως στόχο τα εκατομμύρια αυτά να εισρέουν στα ταμεία των ιδιωτών. Προειδοποιούμε τα κόμματα που μεθοδεύουν την ιδιωτικοποίηση των Ημικρατικών Οργανισμών ότι θα έχουν σοβαρό πολιτικό κόστος από τες επιλογές τους. Η ΠΟΑΣ μαζί με όλες τις Συνδικαλιστικές Οργανώσεις είναι έτοιμη να αντιδράσει με όλα τα νόμιμα μέσα για αποτροπή ενός τέτοιου απαράδεχτου ενδεχομένου."

Διεθνή

Μέση Ανατολή: ένα «χαζό φιλμ», μια εκρηκτική ατμόσφαιρα και αμυδρές τάσεις για αντιστάσεις και νέο πλαίσιο

Το περασμένο σαββατοκύριακο, 15-16 Σεπτεμβρίου, η κατάσταση στη Μέση Ανατολή έμοιαζε σαν ένα σκηνικό εξέγερσης ή γενικευμένης αντιπαράθεσης. Ενώ συνεχίζονταν οι διαδηλώσεις για το φιλμ «Η αθωότητα των μουσουλμάνων», στο Σινά έγινε επίθεση ενόπλων εναντίον αστυνομικού τμήματος, ενώ στην Τουρκία, οι Κούρδοι αντάρτες φάνηκαν να ελέγχουν μια σειρά από δρόμους και επικοινωνιακούς κόμβους στην ανατολική Τουρκία. Και ως αποκαλυπτικό του όλου σκηνικού διέρρεαν πληροφορίες ότι οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες είχαν πρόβλημα να εντοπίσουν τα άτομα που δολοφόνησαν τον αμερικανό πρέσβη στην Λιβύη, ενώ διέρρεε, επίσης, ότι γινόταν προσπάθεια να μεταφερθούν ισλαμιστές από την Υεμένη για να πολεμήσουν στη Συρία. Και την ίδια στιγμή, το Ιράν ανακοίνωνε ανοικτά τη στήριξη του στη Συρία, ενώ ο ηγέτης της Χιζμπολάχ ανακοίνωνε κινητοποιήσεις στο Λίβανο για το φιλμ. Όταν έγιναν αυτές οι συγκεντρώσεις ήταν ειρηνικές, αλλά ήταν και οι πιο μαζικές που έγιναν με πάνω από 100,000 συμμετέχοντες. Για πρώτη φορά, μετά από μεγάλο διάστημα εμφανίστηκε ο ηγέτης τη Χιζμπολάχ, ο Νασραλάχ, δημόσια, ενώ οι διαδηλωτές κρατούσαν και πορτρέτα του Άσσαντ της Συρίας.

Σε αυτό το μπερδεμένο σκηνικό, αξίζει να προσδιορίσει κάποιος τις δυναμικές τριών παραγόντων: τις μορφές του σουννιτικού Ισλάμ που εμφανίζεται επιθετικό αυτή την περίοδο, τις μορφές αντίστασης και τις ανάλογες συμμαχίες που τείνουν να διαμορφωθούν και τις προεκτάσεις του θέματος για την παγκόσμια κοινωνία – για την έννοια του σεβασμού, αλλά και της ελευθερίας της έκφρασης.

1.Οι εσωτερικές αντιπαραθέσεις των ισλαμιστών και οι χρήσεις τους: Οι μετριοπαθής και οι ακραίοι του σουνιτικού ισλαμισμού και οι δυτικές αντιφάσεις. Υπάρχει, σαφώς, αυτήν την περίοδο μια άνοδος των σαλαφιστών, οι οποίοι διεκδικούν ένα είδος ηγεμονίας στους δρόμους. Το σαλαφιστικό κίνημα έχει δύο πηγές – ιδεολογικά - και ενδεχομένως, αναλόγως περιοχής, οικονομικά - εξαρτάται και επηρεάζεται από την ακραία συντηρητική

εκδοχή του Ισλάμ, που υπάρχει στη Σαουδική Αραβία. Κοινωνιολογικά, ωστόσο, ο σαλαφισμός αντλεί στήριξη και από λούμπεν προλετάριους ή τα περιθωριοποιημένα στρώματα των πόλεων – σε αντίθεση λ.χ. με τους οπαδούς των κομμάτων της Μουσουλμανικής αδελφότητας, οι οποίοι είναι μεν ισλαμιστές, αλλά ο στόχος τους εμπεριέχει μέσα του και τον εκμοντερνισμό του Ισλάμ ή έστω την ισλαμική απάντηση στη δυτική νεωτερικότητα. Με αυτή την έννοια, ο ισλαμισμός της μουσουλμανικής αδελφότητας - αλλά και του σιητικού ισλαμισμού στο Ιράν - έχει βάσεις στα μεσαία στρώματα. Σε αυτό το πλαίσιο, η μουσουλμανική αδελφότητα στην Αίγυπτο προσπαθεί να επιβληθεί, αλλά ταυτόχρονα προσπαθεί να δώσει και ένα νέο προφίλ στην Αίγυπτο ως μεγάλη αραβική δύναμη. Είναι γνωστό λ.χ. ότι η Σαουδική Αραβία είχε έντονες διαφωνίες με την ανατροπή του Μουμπάρακ - την οποία στήριξε ενεργά το Κατάρ με την οικονομική, αλλά και επικοινωνιακή του δύναμη μέσω του Αλ Τζαζίρα. Αντίθετα, οι σαλαφιστές λειτουργούν ως κίνημα φανταμενταλιστικό - όπως και τα ανάλογα χριστιανικά στις ΗΠΑ - το οποίο μπορεί να χειραγωγηθεί εύκολα – είτε από την Σαουδική Αραβία, είτε από οργανώσεις όπως η Αλ Κάιντα - η οποία είναι συγγενική ιδεολογικά - είτε από δυτικές μυστικές υπηρεσίες. Όπως, άλλωστε, έγινε στο Αφγανιστάν την δεκαετία του 80, όπως έγινε στη Λιβύη, πρόσφατα και όπως γίνεται στη Συρία σήμερα. Η σκέψη μεταφοράς σαλαφιστών μαχητών από την Υεμένη στη Συρία δεν είναι παράλογη, αφού για τους σαλαφιστές, ο διαχωρισμός των κρατών της περιοχής είναι αποτέλεσμα διεφθαρμένων ηγετών και ο στόχος τους είναι κάποιο φαντασιακό χαλιφάτο, το οποίο θα ενώνει την κοσμική και τη θρησκευτική εξουσία. Το ότι αυτές οι τάσεις δεν έχουν μαζική στήριξη, είτε στην Τυνησία, είτε στην Λιβύη είναι γεγονός. Αλλά αποτελούν μια σκληροπυρηνική τάση που διεκδικεί την επιβολή της άποψης της – είτε με βία στους δρόμους, όπως στην Τυνησία, είτε με τα όπλα όπως στην Λιβύη. Οι αμερικανοί, οι οποίοι ενθάρρυναν το κίνημα βρέθηκαν, ξαφνικά, απροετοίμαστοι μπροστά στις απρόσμενες συνέπειες της ενίσχυσης του, όπως άλλωστε έγινε και το 2001 που ήταν προϊόν των σχέσεων των ισλαμιστών με τις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες στο Αφγανιστάν. Η ιδέα ότι το φιλμ κάποιου φανατικού αντί-ισλαμιστή, θα μπορούσε να ξεσηκώσει τέτοια θύελλα, μάλλον τους βρήκε απροετοίμαστους. Το χειρότερο είναι ότι όλα αυτά δεν είναι νέα – είναι μια σειρά αντιφάσεων ανάμεσα σε πολιτικές

των ΗΠΑ που αλληλοσυγκρούονται. Οι ΗΠΑ λ.χ καλλιέργησαν τη αντί-ισλαμική υστερία, μετά την 11 Σεπτεμβρίου – δημιουργώντας ακριβώς το κλίμα των χριστιανών συντηρητικών, οι οποίοι θεωρούν το Ισλάμ ως μια επικίνδυνη επιθετική θρησκεία και οι οποίοι θέλουν -σε συνεργασία με ακραίες εβραϊκές οργανώσεις ή ισραηλιτικές υπηρεσίες για δικούς τους σκοπούς- να προκαλέσουν τους μουσουλμάνους. Ταυτόχρονα, όμως, οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν τους ισλαμιστές φανατικούς για να πολεμήσουν κοσμικά ή αριστερά καθεστώτα, οπότε βρίσκονται ουσιαστικά στο κέντρο των αντικρουόμενων τάσεων που δημιούργησαν οι πολιτικές τους. Στον αραβικό κόσμο, ήδη, γίνονται συζητήσεις ότι οι μελλοντικές - με φόντο δεκαετία ή δεκαετίες - αντιπαραθέσεις θα έχουν να κάμουν και με την αντιμετώπιση του ισλαμισμού – μετριοπαθούς ή ακραίου.

2. Οι εν δυνάμει αντίπαλοι: η συμμαχία των κοσμικών, των αριστερών και των μειονοτήτων. Έξω, όμως, από την αμερικανική πρεσβεία, την περασμένη εβδομάδα στο Κάιρο δεν ήταν μόνο οι φανατικοί μουσουλμάνοι, αλλά και οι νεαροί - που ταυτίζονται συνήθως με τους χούλιγκανς - οι οποίοι είχαν παίξει σημαντικό ρόλο στην εξέγερση κατά του Μουμπάρακ, αλλά και κατά την διάρκεια των κινητοποιήσεων τους υπόλοιπους μήνες. Αυτή η κοσμική λούμπεν διάσταση παραμένει αποσπασματική, ακόμα. Στη Λιβύη, η κοσμική αντίσταση παίρνει τη μορφή της αντίστασης των κανταφικών, στη Συρία συσπειρώνεται ενάντια στους ισλαμιστές. Ακόμα πιο ενδιαφέρουσα είναι η κατάσταση στο Λίβανο, όπου όπως έδειξε και η επίσκεψη του Πάπα, υπάρχει έντονη ανησυχία για την άνοδο του ισλαμισμού – μια ενδεχόμενη συμμαχία σιητών και χριστιανών - που ήδη υπάρχει στην κυβερνητική συμμαχία - μπορεί να διευρυνθεί και να αλλάξει τις ισορροπίες, όπως τις ξέραμε. Σε αυτό το πλαίσιο, το κουρδικό κίνημα έχει μια ιδιομορφία – είναι ίσως το μόνο ένοπλο κίνημα αυτή την περίοδο στη ευρύτερη περιοχή που δεν είναι κατ' εξοχήν ισλαμικό. Σε αυτό το ετερόκλητο μωσαϊκό των μη-ισλαμιστών που λειτουργούν ως αντιπολίτευση, μπορεί κάποιος να τοποθετήσει μερικά αριστερά κόμματα που υπάρχουν σε χώρες όπως η Τυνησία, η Τουρκία - όπου το ρεπουμπλικανικό κεμαλικό κόμμα μπορεί να εξελιχθεί σε κλασικό σοσιαλδημοκρατικό - ή που δημιουργούνται σε άλλες, όπως η Αίγυπτος. Σε τούτο το πλαίσιο, μια σημαντική διάσταση, που φαίνεται ήδη στην Συρία, είναι

οι μειονότητες και οι εν δυνάμει συμμαχίες μεταξύ τους. Έτσι, ενώ το ισλαμικό καθεστώς στο Ιράν έχει τις δικές του εσωτερικές ισορροπίες -και αντιθέσεις- στο εξωτερικό, εκτός Ιράν αλλά και Ιράκ, λειτουργεί ντε φάκτο ως υποστηρικτής κινημάτων, τα οποία αντιστέκονται στον σουννιτικό ισλαμισμό και άρα εν δυνάμει ως εκδημοκράτικοποίηση - όπως στο Μπαχρέιν, και την Σαουδική Αραβία. Η κινητοποίηση των χριστιανών λειτουργεί ντε φάκτο προς την ίδια κατεύθυνση – την ενθάρρυνση πιο κοσμικών καθεστώτων, όπως φαίνεται και στη Συρία ή την Αίγυπτο. Αυτή η διαπλοκή πολιτιστικής-θρησκευτικής ταυτότητας και πολιτικής είναι ακόμα περίπλοκη για να αποσαφηνιστεί. Και η ταξική διάσταση αυτών των τάσεων παραμένει, ακόμα, ασαφής.

3.**Το Ιερό και το βέβηλο στην παγκόσμια κοινωνία: να απαγορεύσουμε τους σατανικούς στίχους και να κάψουμε τον Μαρκήσιο ντε Σαντ;** Στο παγκόσμιο επίπεδο η έκρηξη του ισλαμισμού - αλλά και του χριστιανικού φανταμενταλισμού - δημιουργεί νέες δυναμικές. Ήδη λ.χ. η κινητοποίηση της Χιζμπολάχ για το φιλμ δείχνει και ένα είδος ενότητας των μουσουλμάνων. Και σε σχέση με τα ιερά θα μπορούσε να βρεθεί μια κοινή συνιστάμενη όλων των θρησκειών – αλλά για τους άθεους ή τους κοσμικούς τί μπορεί να σημαίνει μια συμφωνία λογοκρισίας εκ μέρους των θρησκειών; Σε αυτό το πλαίσιο, τίθενται και περίπλοκα ζητήματα πια για την παγκόσμια κοινωνία. Η δημοσίευση λ.χ. καρτούν που ειρωνεύονταν το Μωάμεθ ήταν μια πρόκληση μεν, αλλά τίθεται πλέον και το ερώτημα πού ξεκινά και πού σταματά ο σεβασμός - και ποιά είναι τα όρια τους αλληλοσεβασμού θρησκευόμενων και μη. Ανάλογες σκηνές οργής, άλλωστε, δεν υπάρχουν μόνο ενάντια στους δυτικούς, αλλά και ενάντια σε κοσμικούς σε αραβικές κοινωνίες, όπως φάνηκε από τις αντιπαραθέσεις του τελευταίους μήνες στην Τυνησία, αλλά και στη Λιβύη για διαφορετικά είδη ναών και αντιλήψεων. Η Γαλλία λ.χ. - από την άλλη πλευρά - απαγόρευσε εκδηλώσεις ενάντια στην ταινία, αλλά έτρεψε τη δημοσίευση του καρτούν. Το θέμα της παγκόσμιας απαγόρευσης βεβήλωσης των Ιερών, αποτελεί ένα αίτημα το οποίο μπορεί να προκαλέσει έντονες διαμάχες και στο εσωτερικό των δυτικών ή άλλων κοινωνιών. Γιατί να είναι ιερό κάτι που λατρεύει κάποιος και όχι κάτι που είναι βαθύ πιστεύω -έστω και αν είναι μη-θρησκευτικό- κάποιου άλλου - γιατί να είναι πιο σεβαστά τα

παραδοσιακά ιερά των θρησκειών και όχι οι νεωτερικές πρακτικές της αμφισβήτησης; Αυτά τα ερωτήματα τέθηκαν από το 1989, όταν κυκλοφορήσαν οι σατανικοί στίχοι του Σάλμαν Ρούσντι.
http://www.guardian.co.uk/books/2012/sep/17/salman-rushdie-blackest-period-of-my-life
Το βιβλίο διαπραγματευόταν ένα ταξίδι από την ανατολή στη δύση, όπου ο ηθοποιός ταυτίζεται με το ρόλο του – παίζει τον προφήτη. Μέσα στο μυθιστόρημα, δεν υπάρχει ιδιαίτερη πρόκληση για ένα μη μουσουλμάνο. Αλλά βέβαια μερικά ερωτήματα – όπως το ότι η απαγγελία του αγγέλου μπορεί να είναι λάθος - άρα το κοράνι μπορεί να είναι φαντασίωση - προκάλεσε οργή στους πιστούς μουσουλμάνους. Έπρεπε, όμως, να απαγορευτεί το βιβλίο; Μέχρι σήμερα, δεν κυκλοφορεί σε πολλές χώρες. Ανάλογη ήταν και η τύχη του μυθιστορήματος του Ν. Καζαντζάκη "ο Τελευταίος Πειρασμός" – και της κινηματογραφικής μεταφοράς του. Ο συγγραφέας αφορίστηκε και εκεί η επίμαχη σκηνή ήταν η σκέψη του Χριστού πριν το «θάνατο» για το τι θα γινόταν αν είχε παντρευτεί τη Μαγδαληνή. Η σκέψη της σεξουαλικότητας του Χριστού ήταν, προφανώς, το ίδιο σοκαριστική, όπως και η υποψία ότι ο Μωάμεθ μπορεί να σκέφτηκε ο ίδιος το Κοράνι. Ή και στις δυο περιπτώσεις, ένα έντονα αμφιλεγόμενο σημείο είναι ο ρόλος του μη-θρησκευόμενου διανοούμενου: του ποιητή που βρίσκει καταφύγιο στο μπουρδέλο στους «σατανικούς στίχους» του συγγραφέα που προσπαθεί να ανιχνεύσει το σημείο διασταύρωσης της θεότητας με το ανθρώπινο στον «Τελευταίο Πειρασμό». Μέσα στην πρόσφατη έκρηξη της υστερίας, ένας εκδοτικός οίκος στην νότια Κορέα, ο οποίος είχε μετάφραση το έργο του Μαρκήσιου ντε Σαντ «120 μέρες στα Σόδομα» το απέσυρε από την κυκλοφορία..
http://rt.com/art-and-culture/news/marquis-sade-korea-ban-502/
Η ρευστότητα της περιοχής παραμένει. Αξίζει να καταγράφει η προσφορά δύο δις από την Τουρκία στην Αίγυπτο, ως μια κίνηση προσέγγισης δύο μετριοπαθών παικτών του ισλαμισμού, αλλά και το γεγονός ότι η Σαουδική Αραβία δεν παρευρέθηκε στη συνάντηση του κουαρτέτου για τη Συρία.

Ευρώπη: μια οργισμένη Ιβηρική, μια απρόσμενη δημοσκόπηση στην Εσθονία και οι προγραμματισμοί για τις διάφορες ταχύτητες

Μετά από τις πρόσφατες αποφάσεις των ηγετών και των θεσμικών οργάνων της Ε.Ε. υπήρξε μια περίοδος συζητήσεων, με άξονα την τραπεζιτική ενοποποιηση, όπου φαίνεται να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και το δημόσιο-οικονομικό πλαίσιο. Αλλά το νέο πλαίσιο, φάνηκε να ικανοποιεί τις «αγορές» - και στην ίδια κατεύθυνση φάνηκε να λειτουργεί και η νέα ένεση ρευστού της Αμερικανικής Κεντρικής Τράπεζας. Οπότε, το κεντρικό ερώτημα έγινε πώς και ποτέ θα υποβάλει αίτηση για ένταξη στο μηχανισμό στήριξης η Ισπανία, αφού μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να επωφεληθεί από την απόφαση της Κεντρικής Τράπεζας για αγορά κρατικών ομολόγων.

http://rt.com/business/news/spain-bailout-ecb-imf-129/
Και αυτό φάνηκε να είναι το κεντρικό σημείο στις συζητήσεις στην Κύπρο.

Εκείνο, όμως, που εντυπωσίασε ήταν η μαζικότητα των διαδηλώσεων σε Ισπανία και Πορτογαλία. Το ότι στην Ισπανία υπάρχει ένα εκρηκτικό κλίμα ήταν, ήδη, γνωστό. Αλλά η Πορτογαλία, μετά από τις σχετικά μέτριες κινητοποιήσεις πριν λίγους μήνες - πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι σοσιαλιστές στηρίζουν τα μέτρα λιτότητας ή τουλάχιστον τα στήριζαν μέχρι πρόσφατα - εμφανίστηκε δυναμικά στο προσκήνιο. Αντί της έκκλησης μόνο από τις συντεχνίες, αυτή την φορά υπήρχε και ένα είδος κινητοποίησης μέσω του ίντερνετ και η μαζικότητα ήταν εντυπωσιακή – ξεπέρασε τις 100,000, ενώ σε πρόσφατες δημοσκοπήσεις οι σοσιαλιστές, οι οποίοι, τώρα, διαφωνούν με την επιβολή νέων μέτρων και απειλούν με τερματισμό της ανοχής και της συναίνεσης, ανέβηκαν, κιόλας, πιο ψηλά από το κυβερνών κεντροδεξιό κόμμα, ενώ τα τρία κόμματα της αριστεράς-κεντροαριστεράς, συνολικά, φαίνεται να συγκεντρώνουν γύρω στο 50%, σαφώς, περισσότερα από το 43% των δύο συγκυβερνωντων δεξιών κομμάτων. Εντυπωσιακή ανατροπή σε λίγους μήνες.

http://rt.com/news/portugal-protest-tax-hike-austerity-232/

Το πιο ενδιαφέρον των ισπανικών κινητοποιήσεων ήταν η υιοθέτηση του αιτήματος για δημοψήφισμα από τα συνδικάτα και τους διαδηλωτές. Είναι μια

ειρωνική στροφή στην περιπέτεια αυτής της εισήγησης – όταν την εισηγήθηκε αρχικά ο Γ. Παπανδρέου στην απελπισία της τότε κρίσης το φθινόπωρο του 2011, έγινε η αιτία να παραιτηθεί, ενώ στους δρόμους τα συνδικάτα, αλλά και ένα κίνημα πολιτών εμπνευσμένο, υποτίθεται, από τους Ισπανούς διαδηλωτές απαιτούσε την παραίτησή του. Σήμερα, το σύνθημα για δημοψήφισμα - όχι για το ευρώ, αλλά για άλλα μέτρα λιτότητας - επανέρχεται από το δρόμο – με νέα δυναμική.
http://rt.com/news/spain-austerity-protests-madrid-215/

Στην Ιταλία, ο Μόντυ, αντίθετα, φάνηκε να ανεβαίνει στις δημοσκοπήσεις μετά τη πτώση του καλοκαιριού – αν και όχι η κυβέρνηση του. Καθώς, όμως, τα επιτόκια στα ομόλογα της Ισπανίας άρχισαν, πάλι, να ανεβαίνουν πάνω από 6%, η πίεση για προσφυγή στο μηχανισμό άρχισε, πάλι, να επιστρέφει, όχι μόνο για την Ισπανία που φαίνεται να αγωνίζεται με το χρόνο, αλλά και για την Ιταλία. Ο Γιούγκερ ήταν αποκαλυπτικός: θα θέσουμε σκληρούς όρους στην Ισπανία, αλλά δεν είναι σωστό να πούμε στους Ισπανούς εκ των προτερων όσα αναμένουμε από αυτους.»

Ταυτόχρονα, φαίνεται να προχωρά και η διαδικασία συγκρότησης διαφόρων κύκλων με "διαφορετικές ταχύτητες" στην Ευρώπη, πια. Ήδη, συζητείται η δημιουργία ειδικής ομάδας, ακόμα και στο ευρωκοινοβούλιο για τις χώρες της ευρώζωνης – αν και οι Γερμανοί θέλουν και την Πολωνία και την Δανία στην ομάδα.
Ταυτόχρονα, είχαμε και μια μικρή έκπληξη στην ανατολικοευρωπαϊκή καθημερινότητα. Σε μια τηλεοπτική εκπομπή - στα εσθονικά - τέθηκε το ερώτημα αν ήταν καλύτερη η ζωή στην τέως Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Εσθονίας. Το σοκ ήταν απρόσμενο: 58% απάντησαν ναι.

Απεργίες από την Αφρική στο Σικάγο

Η βδομάδα που πέρασε ήταν καλή για τις απεργίες. Στην νότια Αφρική, μετά από νέα ένταση και επίθεση της αστυνομίας σε συγκέντρωση απεργών, υπήρξε κατάληξη σε συμφωνία στο ορυχείο, όπου έγινε και η σφαγή πριν λίγες εβδομάδες. Οι απεργοί εξασφάλισαν τελικά 22% αύξηση. Για την ώρα φαίνεται να υπάρχει μια αμήχανη ηρεμία, αλλά η επιτυχία της απεργίας και

ιδιαίτερα του μαξιμαλιστικού στόχου - βέβαια σε ένα νευραλγικό τομέα - μάλλον, θα λειτουργήσει καταλυτικά και αλλού.

Στις ΗΠΑ, οι δάσκαλοι στο Σικάγο κατέβηκαν σε απεργία έχοντας μάλιστα απέναντι τους, ως δήμαρχο, ένα πρώην συνεργάτη του Ομπάμα. Το βασικό σημείο αντιπαράθεσης φαίνεται να είναι η αξιολόγηση της εργασίας των δάσκαλων με βάση την απόδοση των μαθητών σε συγκεκριμένους διαγωνισμούς. Οι απεργοί κέρδισαν, τελικά, αρκετά σημεία – αν και αρνήθηκαν να επικυρώσουν την συμφωνία πριν την εγκρίνουν τα μέλη. Σε μια άλλη θετική εξέλιξη από το Wisconsin, όπου είχε διεξαχθεί πέρσι ένας αγώνας των δασκάλων ενάντια στην προσπάθεια του συντηρητικού κυβερνήτη να διαλύσει ουσιαστικά τις συντεχνίες, ένας δικαστής ανέστειλε το νόμο, δημιουργώντας και πάλι ελπίδες και νέα δεδομένα.

Αποδίδει και ο πράσινος ακτιβισμός - μαζί με λίγη αρνητική δημοσιότητα για τις εταιρείες

Στην Ελλάδα, μετά από πιέσεις πολιτών και ακτιβιστών η εταιρεία Δέλτα δεσμεύτηκε για πλήρη αντικατάσταση της εισαγόμενης σόγιας με ελληνικές πρώτες ύλες. Για αυτήν την παρέμβαση, η οποία είχε στόχο την άσκηση πίεσης μέσα από την δημοσιοποίηση, κινητοποιήθηκαν ακτιβιστές της Greenpeace, ενώ συλλέχθηκαν 50,000 υπογραφές.

Δεν είναι κάτι που θα ήθελε να συνεχιστεί η εταιρεία – κακή δημοσιότητα σε τέτοιους καιρούς…

http://www.greenpeace.org/greece/el/news/2012/septemvrios/niki-delta/

http://www.greenpeace.org/greece/el/news/2012/septemvrios/anoixti-epitosoli-action/

Στο παγκόσμιο επίπεδο, η Greenpeace γιόρτασε ακόμα μια μικρή νίκη: η εταιρεία Shell ανακοίνωσε ότι δεν θα προχωρήσει για φέτος, τουλάχιστον, σε πετρελαϊκές εξορύξεις στο νερά του Αρκτικού ωκεανού. Βέβαια, η ανακοίνωση επικαλείται και τους κίνδυνους, αλλά από μια σειρά ακτιβιστικών κινήσεων της οργάνωσης, με στόχο της αρνητική δημοσιότητα για την εταιρεία – ανάμεσα

στις οποίες ήταν και η συλλογή 2,000,000 υπογραφών– μέχρι τη στιγμή ανακοίνωσης της εταιρείας για αναστολή είχαν συλλέγει 1.860.000.
http://www.greenpeace.org/greece/el/news/2012/septemvrios/niki-shell/

Σπόντες

- **Μια Γενική Λογίστρια που χάνει συνεχώς απόρρητα έγγραφα**: Ο Πολίτης είχε πάλι είδηση ότι σε «απόρρητη επιστολή» η γενική λογίστρια λέει….κάτι για την οικονομία -λίγη καλλιέργεια πανικού πάλι- κλπ. Καλά αυτή η γ. λογίστρια που λίγο πριν ήθελε να είναι Γενικός Εισαγγελέας για την κινεζική επένδυση, δεν νιώθει ότι κάτι δεν πάει καλά, όταν απόρρητα έγγραφα δικά της εμφανίζονται πρωτοσέλιδα – και μάλιστα κατά προτίμηση από την υπηρεσία της και σε συγκεκριμένο μέσο. Γενικός Ελεγκτής για την υπηρεσία υπάρχει;
- **Το ιερό βυζί της βασιλικής οικογένειας.** Πάει και έρχεται η είδηση για το βυζί της γυναίκας του πρίγκιπα της Αγγλίας. Πήγε δικαστήριο λέει η Βασιλική οικογένεια για να αποτρέψει δημοσίευση και άλλων γυμνόστηθων φωτογραφιών της κυρίας Κέϊτ. Δηλαδή μέχρι τώρα η βασίλισσα νόμιζε ότι ο κόσμος πίστευε ότι οι γαλαζοαίματοι δεν έχουν βυζιά ή ότι έχουν τόσο ωραία βυζιά που πρέπει να τα δείχνουν μόνο στο βασιλιά; Τα μεσαιωνικά κόμπλεξ των Άγγλων. Και μια φορά που οι παπαράτσι βοηθούν τη δημοκρατία.
- **Και πώς μιλά ο Χριστόφιας με την Λαγκάρντ; Για το άγχος των σωστών γλωσσών.** Πριν να ερθει η Λαγκάρντ, μερικές εφημερίδες είχαν μεγάλο άγχος αν θα συναντούσε τον Χριστόφια - κατασκεύαζαν τότε πίεση για να "έρθει η τρόικα". Τελικά βρέθηκαν. Τα είπαν και «έδειξε και κατανόηση» για τις κυπριακές θέσεις. Οι εφημερίδες που είχαν το άγχος της συνάντησης πριν, ξέχασαν εννοείται όσα έλεγαν προηγουμένως. Και η μεγάλη απορία που θα πρέπει κάποτε να μας λύσουν όλοι οι μικροαστοί της δημοσιογραφίας μας: καλά τα αγγλικά του Χριστόφια είναι "κακά", είπαν και λάλησαν οι αγγλόφωνοι που στο βάθος είναι και εθνικόφρονες. Τότε πώς στο διάολο εξηγιέται ο

Χριστόφιας με την Λακάρτ και πάει σε συνάντηση με τους επικεφαλείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Όχι μη ψάχνετε δικαιολογία στα αγγλικά, προς τα έξω δηλαδή – ύπαρχε και πιο απλή μέθοδος, με εσωτερική εστίαση: τί ωθεί κάποιον να προσπαθεί να πείσει ότι ο άλλος δεν «ξέρει», δεν μιλά "καλά" – αγγλικά -σαν ξένη γλώσσα που μαθαίνει κάποιος μετά- αλλά και άλλες γλώσσες όπως τα ελληνικά ας πούμε -τέτοια τράβηξε παλιά και η Κ. Κληρίδη- Μήπως το πρόβλημα είναι εν μέρει και μια προσπάθεια λογοκρισίας; Υπάρχουν βέβαια και ψυχολογικές έννοιες -από την περιοχή των απωθημένων- που μπορεί να ερμηνεύσουν το "φαινόμενο".

- **Το δημόσιο χρέος από τις τρύπες των τραπεζών.** Ο Π. Χαραλάμπους στο Φιλελεύθερο έθεσε το ερώτημα, κατά πόσο η αναχρηματοδότηση των τραπεζών απ'ευθειας, θα έχει προβλήματα για τις τράπεζες λόγω του ελέγχου που θα ασκείται πάνω τους. Και άμα φορτωθούμε τέτοιο δημόσιο χρέος αγαπητέ Πανίκο; Η εποχή των εύκολων μεγάλο-παραστάσεων για τις τράπεζες τελείωσε.
- **Τα wikileaks:** Και πότε θα δημοσιοποιηθούν οι ατάκες στα wikileaks; Η ατάκα περί «βλάκα» αναπόφευκτα θα πλανιέται.
- **Η μελλοντική σχέση του Κάρογιαν με μερικούς στον ΔΗΣΥ:** Μερικές επιθέσεις, όπως αυτές του Καλλινίκου, εναντίον του Κάρογιαν είναι προμήνυμα για το πώς σκοπεύουν/ελπίζουν μερικοί συναγερμικοί να τον ξεφορτωθούν σε κάποια επόμενη φάση; Αλλά ας περιμένουν να δουν τι θα πάρουν και τι θα μείνει.
- **«Καθαρά και Δυνατά», ή εσωτερικές συζητήσεις στην αρχισυνταξία;** Ο Α. Μιχαηλίδης δεν μπορεί να ησυχάσει, ούτε τα σαββατοκύριακα πια. Τη Δευτέρα δεν έχει στήλη στο Φιλελεύθερο και προφανώς δεν το αντέχει. Έτσι, διοχετεύει κείμενα στα παραπολιτικά του «εν ολίγοις» του Φιλελεύθερου. Δεν αρκεί όσα λέει και όλοι οι προσεκτικά επιλεγμένοι σχολιογράφοι που επαναλαμβάνουν το ίδιο μοτίβο. Την περασμένη Δευτέρα είχε και το εξής διαφημιστικό για τον υποψήφιο του: «*Ευτυχώς μίλησε ο Νικόλας Παπαδόπουλος γιατί είχαμε αρχίσει να ανησυχούμε ότι κάποιος του έκοψε του γλώσσα. Ένας πολιτικός που έκτισε την πορεία του στο γεγονός ότι μιλούσε*

καθαρά και δυνατά, ακόμα και όταν το κόμμα του μοίραζε διαγραφές, θα ήταν υποκρισία να σφυρίζει αδιάφορα στις κρίσιμες εξελίξεις των προεδρικών εκλογών…. Είπε, λοιπόν, ότι η απουσία του από τις συνομιλίες ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ ήταν συνειδητή… Δυνατά και καθαρά….Έπεται συνέχεια.» Και την Τετάρτη, ο τίτλος της ειδησεογραφίας στην σελίδα 4 ήταν: «Ο Νικόλας δηλώνει ότι θα εργαστεί για Αναστασιαδη». Έτσι..δυνατα και καθαρά, όπως λέει και ο κ. Άριστος. Όταν ξεκινά κάποιος με ψέματα -ποιά «πορεία» του κ. Παπαδόπουλου και ποιά «συνέπεια»; Όπως με τις υποχρεώσεις στην Λαϊκή ή τη θέση του για την τρόικα και τα μέτρα της;- λογικό είναι να καταληγει σε αντιφάσεις. Αλλά, αυτό δεν έχει σημασία – σημασία έχει το άγχος που αναδύεται στο κείμενο: δεν μπορούσε να πάρει τον Ν.Π. ένα τηλέφωνο να μάθει, έστω και χωρίς δυνατά και καθαρά; Ή μήπως υπάρχει και εσωτερική κόντρα στη Φιλελεύθερη αρχισυνταξία; Το κείμενο «υποταγής» -που μπορεί να είναι και «ελιγμός»- του «καθαρά και δυνατά» το υπέγραφε η κ. Ταραμουντά.

- **Η διαφορά Λευκωσίας και Πάφου στις αιτήσεις για την πολιτιστική πρωτεύουσα:** Τίτλος στα παραπολιτικά: «Οι δυο τουρκοκύπριες έκαναν την διάφορα» - το κείμενο αναφέρεται στη επιλογή της Πάφου για πολιτιστική πρωτεύουσα. Λογικό είναι. Όταν έχεις, ως Λευκωσία, τον πλουραλισμό δίπλα σου και εσύ αναλώνεσαι σε εσωστρεφείς υποσχέσεις για χώρους καλλιτεχνών κλπ, θα σου φάνε οι άλλοι το Μήλο από το χέρι σου, μιλώντας για τους "ανοικτούς ουρανούς" της Μεσογείου που χωράνε όλους τους πολιτισμούς. Και εσύ θα ψάχνεις το λάθος. Όπως συμβαίνει, συνήθως, ευρύτερα.
- **Τα εσωτερικά και τα ευνοϊκά δάνεια:** Καταγράφουμε από το κείμενο της κ. Χαραλαμπίδου: «*Καιρός είναι να δοθούν στη δημοσιότητα όλα τα δάνεια με ευνοϊκά επιτόκια που παραχωρήθηκαν σε στελέχη τραπεζών, σε μέλη διοικητικών συμβουλίων και σε εταιρίες στις οποίες διατηρούν μετοχές τα εν λόγω άτομα*». Λογικό. Πρώτα να δούμε αν τα επιτόκια είναι ομοιόμορφα. Γιατί υπάρχει και ένα ανοικτό θέμα με τα 2-3 δις ευρώ που πήραν οι τράπεζες το 2009, με υποσχέσεις για χαμηλότοκα δάνεια. Να δούμε τί απέγιναν.

- **Ο εμπλεκόμενος στη διαπλοκή μπορεί να μιλά για σύγκρουση συμφερόντων;** Τί μπορεί να κάμει ένας άνθρωπος για τη δημοσιότητα: ο Περδίκης αποφάσισε να συζητηθούν λέει στη βουλή οι «εισηγήσεις» Πολυβίου για την «απαξίωση των πολιτικών». Καλό ανέκδοτο. Ο κ. Πολυβίου είναι ένας από τους λίγους της οικονομικό-δικηγορικής ελίτ που πιάστηκε επ' αυτοφώρω από την κεντρική τράπεζα να έχει σχέσεις διαπλοκής και σύγκρουσης συμφερόντων, όταν ήταν και μέλος του Δ.Σ της Τράπεζας Κύπρου και δικηγόρος της - να μην αναφέρουμε την οικογενειακή διαπλοκή, που ήταν μια τρίτη διάσταση στο όλο πακέτο. Και ένα τέτοιο άτομο μπορεί να έχει και εισηγήσεις για τη διαπλοκή, ας πούμε; Αξίζει βέβαια να διερευνηθεί επίσης και θέμα κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας, σε εκείνο το αμίμητο κεφάλαιο της ασυναρτησίας -όταν προσπαθεί να το παίξει και κοινωνικός επιστήμονας- όπου το άτομο που έκανε παράσταση για τα ΜΜΕ «έγραφε» - υποτίθεται - ότι τα ΜΜΕ εξυπηρετούν πάντα την ελίτ. Αν αυτή η δήλωση δεν ήταν αντιγραμμένη, τότε να διερευνηθεί, στατιστικα, με τον πιο αυστηρη μεθοδολογια των κοινωνικων επιστημων, πώς αντιμετώπισαν τον Πολυβίου τα ΜΜΕ για να δούμε σε ποιούς ανήκει. Διότι, είτε το αντέγραψε - ή το αντέγραψαν για αυτόν - ή δεν κατανοεί το τί σημαίνουν οι λέξεις και η λογική τους συνέπεια.
- **Καλά που ήταν ο κ. Ζένιος πριν;** Το τελευταίο διάστημα, ο κ. Ζένιος προσπαθεί να εμφανιστεί με διάφορα καπέλα και να διεκδικήσει δημοσιότητα. Καλά δεν είναι καθηγητής χρηματοοικονομικων; Έγραψε ή προειδοποίησε για τις τρύπες των τραπεζών πριν το Μάιο του 2012; Αν ο ίδιος δεν μπορούσε να κατανοήσει ένα θέμα, στο οποίο υποτίθεται είναι ειδικός, τότε τί μπορεί να προσφέρει τώρα; Στον τομέα του δεν τα κατάφερε και θα δώσει συμβουλές σε άλλους για την ΑΤΑ;

Graffiti

Η πολλή δουλειά δεν τρώει τον αφέντη,
τον εργάτη τρώει.

Μη σκοτώνετε τα κουνούπια
άλλοι σας πίνουν το αίμα.
Αν ο πλανήτης ήταν τράπεζα
θα τον είχαν σώσει.

Το Πάσχα φέτος ματαιώνεται.
Βρέθηκε το πτώμα.

Ούτε Αλλάχ,
ούτε Θεός,
πόλεμος κοινωνικός.

Οι τρομοκράτες είναι
στα σαλόνια σας
όχι στον δρόμο.

Χαμογέλα,
τους κάνει ν΄ανησυχούν.

Επιλογές από την μλποκόσφαιρα

1. Φέρε και φέρου είπεν...

http://acerasanthropophorum.blogspot.com/2012/09/blog-post_17.html

2. Ο Σκύλος Ντικ

http://kokkinosfakelos.blogspot.com/2012/09/o.html

3. Ξυπόλυτα Οικονομικά

http://sobaresapopseis.blogspot.gr/2012/09/blog-post.html

4. Η Χρυσή Αυγή στο σχολείο μου - μέρος 1ο και 2ο
http://metaretriever2.wordpress.com/2012/05/08/%CE%B7-%CF%87%CF%81%CF%85%CF%83%CE%AE-%CE%B1%CF%85%CE%B3%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%BF-%CF%83%CF%87%CE%BF%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CE%BC%CE%BF%CF%85/